

РЕШЕНИЕ

№ 103

гр. Ловеч , 02.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, I СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и седми юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА
Членове: ПОЛЯ ДАНКОВА
ПЛАМЕН ПЕНОВ

при участието на секретаря ЕЛЕНА ПЕНЧЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛЯ ДАНКОВА Въззивно гражданско дело
№ 20214300500314 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, съобрази:

Производството с правно основание чл. 258 и сл. от ГПК

-

Постановено е съдебно решение № 260018 от 15.02.2021 г. по гр.д. №633/2020 г. на Троянски районен съд, по силата на което е отхвърлен като неоснователен и недоказан иска,предявен от ИВ. НГ. К. против ОДМВР-Ловеч за присъждане на обезщетение по чл.226,ал.2 от КТ за незаконно задържане на трудовата книжка в размер на сумата 1281.75 лева месечно за всеки от месеците от прекратяване на служебното му правоотношение за периода от 11.12.2019 г. до 30.10.2020 г. вкл.

Подадена е въззивна жалба № 260705/26.02.2021 г. от ИВ. НГ. К. против съдебно решение № 260018 от 15.02.2021 г. по гр.д. №633/2020 г. на Троянски районен съд. Моли атакуваният съдебен акт да бъде отменен като материално незаконосъобразен и да бъде уважен предявения иск. Посочва, че Кт урежда общата регламентация по отношение на трудовите

правоотношения според съда и правните му изводи са неверни. За въззивника остава неясен критерия на съда, според който правата на работниците , обслужващи интересите на частния сектор се разглеждат като по – уязвими и нуждаещи се от специална защита. Обсъжда се действието на чл. 10 от КТ, който се цитира по въззивната жалба. Според въззивника специалните закони касаят изрично регламентирания в тях норми- чл. 158 и чл. 159 от ЗМВР. Изтъква се ,че никъде в тях не се регламентират отговорностите на работодателя при неправомерно задържане на трудовата книжка на работника. Посочва се разпоредбата на чл. 46 от ЗНА, която се цитира и въззивникът счита, че възникналия спор между страните е особен, няма изрична регламентация и следователно е приложима разпоредбата на чл. 226,ал.2 от КТ във вр. с чл. 19 от ЗДСл. Пзовава се съдебна практика на Сливенския окръжен съд. Въззивникът излага, че е доказал всички предпоставки и искът по чл. 226 от КТ е основателен. Моли да бъде отменено обжалваното съдебно решение и да бъде уважен предявения иск.

Отговор на въззивната жалба не е представен по делото.

В съдебно заседание въззивникът не се явява и не изпраща представител.

Въззиваемият,редовно призован участва чрез юрисконсулт Р.. Заявява,че атакуваното съдебно решение е законосъобразно и моли да бъде потвърдено..

От представените доказателства по гражданско дело №633/20 година на Троянски районен съд, обясненията на представителя на въззивника и писменото становище на въззиваемия,преценени поотделно и в тяхната взаимна връзка и обусловеност, съдът приема за установени следните фактически обстоятелства:

Съдебно решение № 260018 от 15.02.2021 г. по гр.д. №633/2020 г. на Троянски районен съд е валидно , допустимо и правилно/макар при по различни мотиви/ и следва да бъде потвърдено.

ИВ. НГ. К. е работила на длъжност “полицай“ в група „Охрана на обществения ред“,сектор „Охранителна полиция“ пир РУ на МВР-Троян

при ОД на МВР-Ловеч от 16.01.2017 г. Първоначално започнал на длъжност „младши инспектор- стажант в СДВР, а от 22.08.2017 е назначен на мл. Изпълнителска длъжност „полицай“ в СДВР. От 26.02.2018 г. е преназначен на същата длъжност в РУ на МВР-Троян.

Издадена е заповед №2686/11.12.19 г. на основание чл.204,т.3,чл. 194,ал.2 ,т.4 във връзка с чл. 203,ал.1, т.13,чл. 226,ал.'1 т.8 от ЗМВР е прекратено служебното правоотношение на ИВ. НГ. К., считано от датата на връчване на заповедта, тъй като за периода от 2017 до 2019 г. многократно въпреки ,че е бил полицай в РУ-Троян, се е представял за служител в охранителна фирма,,****“-София и получавал възнаграждение от различни граждани, вкл. като издавал квитанции с подпис и печат на фирмата. В приложените по делото доказателства няма данни кога и по какъв начин му е връчена заповедта за дисциплинарно уволнение. В екземпляра,представен по делото липсва подпис на служителя,дата на връчване , за да се направи извод кога и по какъв ред е връчена заповедта за уволнение. В исковата молба ищецът-въззивник е посочил ,че дисциплинарното му уволнение е незаконосъобразно и тече гражданско дело по този въпрос, но не са вложени по делото доказателства относно изхода от спора между страните.

Главният счетоводител при въззиваемия е направил запитване с писмо №295р-13326/03.09.20 г. до отдел административен на ОДМВР-Ловеч относно приложението на чл. 174,ал.4 от ЗМВР, тъй като направените разходи за обучение на въззивника в размер на сумата 1255.24 лева не били възстановени от последния и е посочил, че е задържана трудовата книжка.

През м.февруари 2020 г. И.Н. Хоанг посетил работодателя , с искане за връщане на трудовата му книжка и тя не била дадена-св. показания на св. М.М.. На същия ден- 25.02.20 г. той подал жалба до ГИТ-Дирекция „ИТ-Ловеч“,в който посочил ,че е бил служител до 11.12.2019 и работодателят оказва да му върне трудовата книжка. По изявленията на въззивника след октомври 2020 г. той е започнал работа в „*****“- гр.В.Търново и трудовата книжка му била върната. На това основание в съдебно заседание на 15.01.21 г. въззивникът е направил уточнение на петитума на иска, като е посочил, че претендира обезщетение от 11.12.2019 г.

до 30.10.2020 г. и районния съд го е приел с протоколно определение.

Предвид действието на Тълкувателно постановление № 2 от 19.05.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2014 г., ОСГК т. 6 делата по искове за вреди от недопускане на възстановен държавен служител да изпълнява съответната длъжност са подсъдни на административните съдилища. Другите имуществените спорове, извън глава шеста от Закона за държавния служител, които не се основават на незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административен орган или длъжностни лица, се предявяват по общия исков ред пред гражданските съдилища. Въззивникът се позовава на прекратяване на трудовото правоотношение по заповед №2686/11.12.19 г. и следователно се касае до имуществен иск подсъден по общия исков ред на гражданските съдилища.

Съдът е сезиран с иск по чл.226,ал.2 от КТ за заплащане на обезщетение по повод незаконно задържане на трудовата книжка. На първо място липсват данни служебното правоотношение на ИВ. НГ. К. кога и по какъв ред е било прекратено, предвид факта, че няма каквито и да са данни за връчване на заповед №2686/11.12.19 г. От друга страна в исковата молба от 19.08.2020 г. самият въззивник е посочил, че води друго гражданско дело относно отмяна на дисциплинарното уволнение като незаконосъобразно, но не са представени данни за резултата от това производство. Това обстоятелство има съществено значение, тъй като при визирана хипотеза въобще е неприложима разпоредбата на чл.226,ал.2 от КТ . Въззивникът е държавен служител в ОДМВР – РУ-Троян и е възникнало служебно правоотношение с работодателят, предвид вида заемана длъжност и неговите твърдения. Цитираната заповед №2686/11.12.19 г. е за прекратяване на служебното правоотношение поради налагане на дисциплинарно наказание“дисциплинарно уволнение“. В казуса приложими са разпоредбите на ЗМВР относно налагане на дисциплинарното наказание и прекратяване на служебното отношение. ЗМВР е регулирал изключително подробно и конкретно начина на връчване на заповедта за дисциплинарно уволнение, което следва да се съобрази от въззивния съд. В разпоредбата на чл. 210,ал.2 от ЗМВР е предвидено, че заповедта за дисциплинарно наказание се връчва на държавния служител срещу подпис , като се отбелязва датата на връчване. По делото в представената заповед срещу текста държавен служител липсват

попълнени указанията реквизити, а именно –специфично наименование на длъжността, три имена, длъжност, подпис ,дата и час. В заповедта е възпроизведен и текста на чл. 210,ал.3 от ЗМВР и възможността за приложение на чл. 210,ал.4-5 от ЗМВР, но също няма попълнени обстоятелства в такава насока. В чл. 210 от ЗМВР изрично са уредени конкретни хипотези на връчване на заповедта на дисциплинарно наказание и отклоненията при връчване.Освен връчването лично срещу подпис с отбелязване на датата на връчване, е уредено, че при отказ заповедта се обявява в присъствие на двама служители на МВР, които го удостоверяват с подпис. Нещо повече в разпоредбата на чл. 201,ал.4 от ЗМВР е предвидено ,че при невъзможност заповедта да бъде връчена лично се изготвя съобщение за връчване, което се изпраща на адреса за кореспонденция на държавния служител с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез служител на МВР. Ако държавният служител не бъде открит на посочения адрес за кореспонденция, съобщението се поставя на определеното за целта място в съответната структура. За поставянето на съобщението се съставя протокол, подписан от двама служители на МВР. Тези всички хипотези съдът обсъжда, тъй като предвид приложимостта на всяка прекратяването на служебното отношение ще по различен ред и към различен момент. От това следва ,че и началната дата на периода от който се претендира обезщетението също ще е различна.

Изискуемостта на задължението на работодателя да предаде трудовата книжка и да впише данните ,свързани с прекратяването на тр./респективно служебно/правоотношение/ възниква в деня на прекратяване на това правоотношение-т.1 от ТР №1/02.12.2019 г. по т.д. 1/2019 г. на ВКС. Необходимо е отново да се подчертае, че при становището на настоящата инстанция,че няма данни служебното правоотношение кога и по какъв ред е прекратено, е неприложима изобщо разпоредбата на чл.226,ал.3.При тези съображения предявения иск е неоснователен и недоказан.

Предвид изложените мотиви съдът намира,че иска предявен, на основание чл.226,ал.2 и чл.226,ал.3 от КТ, от ИВ. НГ. К. против ОДМВР-Ловеч за присъждане на обезщетение за незаконно задържане на трудовата книжка в размер на сумата 1281.75 лева месечно за всеки от месеците от прекратяване на служебното му правоотношение за периода от 11.12.2019 г.

до 30.10.2020 г. вкл., е неоснователен и недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен.

Предвид самостоятелните правни изводи на въззивната инстанция, съдът констатира, че като краен резултат първоин -станционното решение № 260018 от 15.02.2021 г. по гр.д. №633/2020 г. на Троянски районен съд следва да бъде потвърдено.

При този изход от процеса разноси не са претендирани от въззиваемия и не следва да бъдат присъждани за въззивна инстанция.

Воден от горните мотиви съдът

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА,като законосъобразно, съдебно решение № 260018 от 15.02.2021 г. по гр.д. №633/2020 г. на Троянски районен съд.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в тридесетдневен срок от съобщението на страните, че е изготвено заедно с мотивите.

РЕШИ:

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____